

г.), Максимъ Исповѣдникъ († 662 г.), и особенно Св. Иоаннъ Дамаскинъ.

Св. Иоаннъ Дамаскинъ се подвизавалъ въ полза на църквата при началото на иконоборческитѣ припири и вълнения. Въ това врѣме той занимавалъ длъжностъ управителъ въ града Дамаскъ и се ползувалъ съ пълно довѣрие отъ дамаски халифъ. Той написалъ нѣколко послания на Константинополскитѣ християни, въ които съ сила и съ краснорѣчие защищавалъ старий догматъ за иконопочитанието. Императоръ Левъ Исаврянинъ, за да си отмъсти на Иоанна, заповѣдалъ на своя писецъ да изучи почерка на неговата ржка. Послѣ било съчинено писмо отъ името на Иоанна къмъ императора, комуто Иоаннъ като че прѣдлага да измѣни на своя владѣтель — халифа и да даде града Дамаскъ на Гръцитѣ. Това подложно писмо било пратено на халифа. Халифътъ повѣрвалъ на клѣветата и казалъ да отрѣжатъ дѣсната ржка на Иоанна. По молитвитѣ съ сълзи Иоаннови прѣдъ иконата на Божию Матерь, тая отсѣчена ржка, съ чудесната нейна помощъ, зараснала съ своя съставъ. Паметника на това голѣмо чудо служи пѣсенъта, съставена отъ Св. Иоанна Дамаскина въ похвала на Богородица: „О тѣбѣ радѣтеца, Благодатнаа, всакаа тѣкаа.“ Послѣ това Иоаннъ не искалъ да остане въ Дамаскъ и се отдаличилъ въ Палестинската лавра на Св. Савва Освященъ. Св. Иоаннъ е извѣстенъ, като най-ревностенъ защитникъ на иконопочитанието, като богословъ (той написалъ първо систематическо изложение на православната вѣра), а въ особенностъ, като пѣснописецъ. Той е съставилъ канони на Св. Пасха, на Рождество Христово и на други праздници, догматики въ честь на Богородица и установилъ църковното пѣние на осемъ гласа. Скончалъ се около 760 година.

§ 46.

Църковно управление. Необходимитѣ стѣпени на священството. Епископи, като преимущественни преемници на апостолитѣ. Происхождение на властѣта митрополитска и патриаршеска.

Самъ Господъ Иисусъ Христосъ е установилъ въ църквата иерархия. Като избралъ изъ ученицитѣ си дванадесять апосто-